

УДК

Пономар Н. - ст. гр. БМс-31

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ПОЛІТИЧНА БОРотьБА В УКРАЇНІ

Науковий керівник: Габрусєва Н. В.

Політична боротьба – одна з форм політичних відносин, проявом якої є зіткнення політичних інтересів різних суб'єктів політики, у зв'язку з прагненням кожної із сторін досягти певної політичної мети. Політична боротьба в Україні – складне, багатомірне явище, яке трансформується зі зміною політичного часу. На її сутність, цілі й завдання серйозно впливає вразливий процес реформування сучасного українського суспільства.

Українська політологія потребує власного концептуального, історико-політичного і порівняльного осмислення феномену політичної боротьби, а також співіснування влади та опозиції як її дієвих чинників. Показано, що в основі політичної боротьби лежить суперечливість об'єктивних політичних інтересів різноманітних суспільних груп, класів, націй тощо і ведеться вона з приводу завоювання та розподілу державної влади.

В суспільствах різної цивілізаційно-культурної приналежності місце політичної боротьби, а також співвідношення її окремих різновидів неоднакові і визначаються, по-перше, гостротою наявних соціальних суперечностей та, по-друге, характером існуючої політичної системи.

Доведено, що ареною політичної боротьби в Україні є багатопартійність, особливість якої полягає в тому, що у партій відсутня або майже відсутня ідеологічна складова, а самі вони створювалися і реєструвалися як організаційні структури, основна функція яких полягає в просуванні у владу або в збереженні при владі представників певних малих і великих бізнес-груп.

Впливові політичні партії не мають відповідної соціальної бази і тому для проходження у владу кожного разу змушені вдаватися до популістських гасел і маніпулювання свідомістю електорату. Тобто, реальної партійної системи в Україні поки не створено, оскільки масова соціальна база для її функціонування ще не сформувалась.

Політичні відносини у формі політичної боротьби мають і гостроту різної сили. Спокійніше здійснюються такі форми діяльності, як парламентська боротьба суперників, партійні взаємовідносини, а також відносини між партіями і громадськими організаціями, ідейна боротьба. До гострих форм політичної боротьби належать насильницькі методи вирішення політичної ситуації, збройна боротьба, громадянська війна. Залежно від рівня політичної культури суб'єкти використовують різні форми політичних відносин.

Серед наукових парадигм у політичній науці все більшої популярності як у нас, так і на Заході набуває теорія дискурсу між владою та опозицією як інституційними суб'єктами політичної боротьби.

З'явилась можливість нового бачення відносин влади та опозиції, в першу чергу, як відносин суб'єктів політичного дискурсу – публічного, багатостороннього і конфліктного за формою діалогу з чітко протиставленими позиціями і пропозиціями. Метою останнього є з'ясування сутності того, що відбувається, і пошук адекватної відповіді на потреби часу, виявлення підробок, вигадок та неправди в політиці, знаходження свіжих ідей для прийняття більш ефективних політичних рішень.